

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 29.6.2016 v trestní věci **obviněného F. L., nar. XXXXX v XXXXX**, státního příslušníka XXXXX, v České republice trvale bytem XXXXX, zdržujícího se v XXXXX, adresa pro doručování XXXXX, **t a k t o :**

I. K odvolání obviněného F. L. se podle § 257 odst. 1 písm. d) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu Plzeň – město ze dne 5.5.2016 č.j. 5 T 26/2016 – 93 a podle § 307 odst. 1, odst. 2 trestního řádu se **podmíněně zastavuje** trestní stíhání obviněného F. L., nar. XXXXX, pro skutek spočívající v tom, že

dne 18.2.2016 okolo 3:45 hodin v Plzni, po vozovce ulic Anglické nábřeží, Americká, Klatovská a Karlovarská, kde byl před křižovatkou s ulicí alej Svobody zastaven hlídkou Policie České republiky, řídil po předchozím vědomém požití alkoholu motorové vozidlo tovární značky BMW 330 D XDRIVE, reg. zn. XXXXX, kdy mu byla přístrojem Dräger Alcotest naměřena ve 3:47 hodin hodnota 2,06 promile alkoholu v dechu a v 3:53 hodin hodnota 1,87 promile alkoholu v dechu, a ještě ve 4:30 hodin měl v krvi 2,03 g/kg alkoholu,

čímž měl spáchat přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku.

II. Podle § 307 odst. 3 trestního řádu se obviněnému **stanovuje** zkušební doba podmíněného zastavení trestního stíhání v délce **2 (dvou) roků**.

III. Podle § 307 odst. 2 písm. a) trestního řádu se obviněný **zavazuje** během celé zkušební doby **zdržet se** řízení všech druhů motorových vozidel.

IV. Podle § 307 odst. 2 písm. b) trestního řádu obviněný **složil** na účet Okresního soudu Plzeň – město peněžitou částku ve výši 20.000,-- Kč určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným shora označeným rozsudkem Okresní soud Plzeň - město uznal obviněného F. L. vinným z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit jednáním, jež je popsáno výše ve výroku tohoto usnesení (stejně bylo popsáno i v předešle na obviněného podaném návrhu na potrestání).

Za toto jednání okresní soud obviněnému uložil podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu 15 měsíců. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku dále okresní soud obviněnému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řídit motorová vozidla na dobu 24 měsíců.

Proti tomuto rozsudku si obvinění F. L. v zákonné lhůtě podal odvolání, jež odůvodnil prostřednictvím své obhájkyň. Odvolání směřoval do všech výroků napadeného rozsudku. Namítl v něm, že rozsudek a řízení mu předcházející trpí vadou způsobující jeho nesprávnost, která spočívá v nesprávném právním posouzení splnění podmínek pro možnost postupu podle

ustanovení § 307 odst. 1 a 2 trestního řádu. Soud I. stupně při svém rozhodování vycházel z mylného předpokladu, že podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání nejsou dány a tento postup, byť byl v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí navrhován či připuštěn jak obviněným, tak i státním zástupcem, nelze v této věci použít. Dle obviněného je napadené rozhodnutí i částečně nepřezkoumatelné s ohledem na některé důsledky jeho vydání pro jeho osobu.

Odvolatel poukázal na ustálenou judikaturu (například usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. 4. 2015 č. j. 4 Tdo 6/2015 – 28 a ze dne 5. 1. 2011 sp. zn. 3 Tdo 1611/2010), z níž plyne, že překážkou postupu podle § 307 odst. 1 a 2 trestního řádu nejsou ani opakované předchozí přestupky v provozu na pozemních komunikacích, a dále že podmínky pro použití či nepoužití této formy odklonu (trestního řízení) je třeba posuzovat vždy komplexně a neomezit se jen na izolované hodnocení negativních okolností svědčících proti použití takového postupu.

K takovému komplexnímu zhodnocení podmínek pro postup dle § 307 trestního řádu dle obviněného v jeho případě nedošlo. Soud vzal za zcela zásadní skutečnost, že obviněný již byl v minulosti jednou postižen za přestupek v souvislosti s jízdou pod vlivem alkoholu. Žádné další přitěžující okolnosti ale neshledal. Naopak všechny ostatní okolnosti případu mu přičetl k jeho dobru – doznání, dosavadní trestní bezúhonnost, to, že není proti němu vedeno žádné jiné trestní řízení a zprávy úřadů v místech jeho pobytu neobsahují (k jeho osobě) žádné negativní záznamy; v případě předešle mu uloženého zákazu činnosti bylo k jeho návrhu upuštěno od výkonu jeho zbytku. Z dalších okolností soudem zjištěných a rovněž hovořících v jeho prospěch vyplývá, že měl snahu svou situaci řešit nejprve jinak než řízením motorového vozidla. S policejní hlídkou při kontrole spolupracoval a dobrovolně se podrobil všem úkonům, včetně odběru krve. Svým jednáním nezpůsobil žádnou škodu. Všechny do úvahy přicházející podmínky stanovené trestním řádem pro podmíněné zastavení trestního stíhání tak byly splněny. To ani okresní soud žádným způsobem nerozporoval a z uvedeného tedy plyne, že při svých úvahách o použití § 307 trestního řádu nepostupoval správně.

Obviněný dále poukázal na jednu ze základních zásad trestního řízení, a to zásadu subsidiarity trestní represe dle § 12 trestního zákoníku. Z ní mimo jiné vyplývá i to, že při uložení stejně citelného trestu je nutno použít pro pachatele příznivější hodnocení a procesní postup. V jeho případě bylo možno dosáhnout stejného výsledku i postupem podle § 307 odst. 1 a 2 trestního řádu, neboť obviněný navrhl, že se dobrovolně zdrží řízení motorových vozidel po dobu 2 let, tedy po stejnou dobu, po jakou mu okresní soud uložil trest zákazu činnosti. Dobrovolné zdržení se určité činnosti navíc nelze žádným způsobem zkrátit oproti možnosti podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti. Uložený podmíněný trest odnětí svobody pak může odpovídat zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání (v případě porušení podmínek může být trest odnětí svobody uložen i v případě podmíněného zastavení trestního stíhání). V rámci postupu podle § 307 odst. 2 obviněný navíc navrhl složení peněžité částky na pomoc obětem trestné činnosti. Jinými slovy, pokud by soud rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání, byly by sankce dopadající na jeho osobu stejně závažné jako v případě odsouzení.

Zásadním a pro odvolatele likvidačním důsledkem napadeného rozhodnutí je to, že coby cizinec nebude moci dále setrvávat na území České republiky, kde v současné době studuje a chystá svatbu se svou přítelkyní. Ač na toto v průběhu trestního řízení opakovaně poukazoval, soud to v napadeném rozhodnutí nijak nezohlednil, nezduvodnil, proč právě tento důsledek (oproti jinak naprosto totožným, ba i tíživějším a dlouhodobějším důsledkům podmíněného zastavení trestního stíhání) napadeného rozhodnutí má na něj dopadnout. Místo

toho se soud spokojil s prostým konstatováním, že měl na tyto důsledky pomyslet před spácháním činu. V této části je tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Závěrem obviněný s ohledem na výše uvedené požádal odvolací soud, aby napadený rozsudek zrušil a jeho trestní stíhání podle § 307 odst. 1 a 2 trestního řádu podmíněně zastavil.

Státní zástupce ve veřejném zasedání navrhl odvolání obviněného zamítnout jako nedůvodné.

Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání obviněného přezkoumal postupem podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku o vině a trestu, který byl napadeným rozsudkem obviněnému uložen. V tomto rámci přezkoumal i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, jež nebyly odvoláním vytýkány, mohl přihlídnout jen tehdy, pokud měly vliv na správnost odvoláním napadených výroků. Soud II. stupně poté dospěl k těmto závěrům.

Předně je třeba konstatovat, že okresní soud provedl bez procesních vad dokazování v rozsahu, který odpovídá ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu. Žádné další důkazy ostatně nebyly ani stranami trestního řízení navrhovány. Na základě takto řádně provedených důkazů pak soud I. stupně zjistil správně skutkový stav věci. Také právní kvalifikace jednání obviněného jako přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku se jeví jako přiléhavá.

Krajský soud se ovšem na podkladě odvolání obviněného musel nejprve zabývat tím, zda v daném případě nebyly splněny podmínky pro případné podmíněně zastavení trestního stíhání obviněného. Soud II. stupně přitom dospěl k závěru, že odvolání obviněného je v tomto směru důvodné. Byť se jedná o poměrně hraniční situaci, dle názoru odvolacího soudu byly splněny všechny podmínky pro podmíněně zastavení trestního stíhání obviněného podle § 307 odst. 1 a 2 trestního řádu.

Obviněný F. L. se ke spáchání výše uvedeného skutku ve svých výpovědích ve zkráceném přípravném řízení i v hlavním líčení doznal, popsal průběh předmětné události tak, jak je uveden ve výroku návrhu na potrestání, který byl na něj podán. Doznání obviněného koresponduje s listinnými důkazy, které okresní soud uvádí v posledním odstavci na straně 2 a v prvním odstavci na straně 3 odůvodnění napadeného rozsudku. Ze všech těchto důkazů vyplývá, že obviněný je důvodně podezřelý ze spáchání přečinu uvedeného ve výroku tohoto usnesení, jehož se měl dopustit jednáním popsáním tamtéž.

V hlavním líčení i ve veřejném zasedání konaném u odvolacího soudu vyjádřil obviněný souhlas s tím, pokud by bylo jeho trestní stíhání podmíněně zastaveno.

Oproti situaci před soudem I. stupně se obviněný písemným podáním ze dne 7.6.2016 zavázal, že pro případ, kdy by bylo jeho trestní stíhání podmíněně zastaveno, zdrží se po dobu 24 měsíců (či po dobu kratší, podle toho, jakou mu zkušební dobu stanoví soud) řízení jakéhokoliv motorového vozidla, a doložil příjmový pokladní doklad, podle něhož dne 8.6.2016 složil do pokladny Okresního soudu Plzeň – město 20.000,- Kč jako částku určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti.

Podle § 307 odst. 1 trestního řádu v řízení o přečinu může se souhlasem obviněného soud a v přípravném řízení státní zástupce podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže a) obviněný se k činu doznal, b) nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, c) vydal bezdůvodné obohacení činem získané, nebo s poškozeným o jeho vydání

uzavřel dohodu, anebo učinil jiná vhodná opatření k jeho vydání, a vzhledem k osobě obviněného, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

Podle § 307 odst. 2 trestního řádu je-li to odůvodněno povahou a závažností spáchaného přečinu, okolnostmi jeho spáchání anebo poměry obviněného, soud a v přípravném řízení státní zástupce rozhodne o podmíněném zastavení trestního stíhání pouze tehdy, pokud obviněný splní podmínky uvedené v odstavci 1 a a) zaváže se, že se během zkušební doby zdrží určité činnosti, v souvislosti s níž se dopustil přečinu, nebo b) složí na účet soudu a v přípravném řízení na účet státního zastupitelství peněžitou částku určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti podle zvláštního právního předpisu, a tato částka není zřejmě nepřiměřená závažnosti přečinu, a vzhledem k osobě obviněného, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

Pachatel trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku je v případě uznání viny ohrožen trestem odnětí svobody až na 1 rok. S ohledem na ustanovení § 14 odst. 2 trestního zákoníku tedy jde v případě tohoto trestného činu o přečin. Obviněný se k činu doznal a vyjádřil souhlas s případným podmíněným zastavením jeho trestního stíhání. Jednáním, pro které je stíhán, nebyla způsobena žádná škoda a nezískal jím ani žádné bezdůvodné obohacení. Obviněný se zavázal, že se v případě podmíněného zastavení jeho trestního stíhání po celou zkušební dobu 24 měsíců (či po dobu kratší, podle toho, jakou mu stanoví soud) zdrží řízení jakéhokoliv motorového vozidla, a složil do pokladny Okresního soudu Plzeň – město částku 20.000,- Kč určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti. Byly tak splněny všechny formální podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání podle ustanovení § 307 odst. 1 a 2 trestního řádu.

Pokud jde o splnění tzv. materiální podmínky, tedy zda lze důvodně považovat takovéto rozhodnutí za dostačující, jak vyplynulo z dokazování provedeného okresním soudem, obviněný dosud nikdy nebyl soudně trestán. Ze zpráv Úřadu XXXXX a Úřadu XXXXX vyplynulo, že v místě svého předchozího a současného bydliště nebyl nikdy postižen pro jakýkoliv přestupek. Obviněný dle své výpovědi žije v České republice asi 7 let. V evidenční kartě řidiče má jeden záznam o postihu za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Ten je dokumentován opatřeným rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, oddělení správního řízení, ze dne 29.10.2013 č.j. MHMP 1289026/2013/Sla, jež nabylo právní moci dnem jeho vyhlášení. Tohoto přestupku se obviněný dopustil dne 2.8.2013 v Praze, kdy byl kontrolován policejní hlídkou při řízení motorového vozidla a v následně mu odebrané krvi bylo zjištěno 0,79 g/kg alkoholu. Obviněnému byla za tento přestupek uložena pokuta 8.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců. Rozhodnutím téhož správního orgánu ze dne 30.1.2014 č.j. MHMP 133522/2014/Sla bylo od výkonu zbytku této naposled uvedené sankce upuštěno.

Z výše uvedeného je zřejmé, že obviněný byl již jednou v minulosti postižen pro obdobné jednání, pro které na něj byl v této věci podán návrh na potrestání. Krajský soud přesto považuje rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání obviněného za dostačující. K tomuto závěru ho vedou okolnosti případu, konkrétně postoj obviněného k činu (obviněný se doznal a nad svým jednáním opakovaně vyjádřil upřímnou lítost), při němž se obviněný jinak nedopustil porušení žádných dalších pravidel silničního provozu (byl zastaven policejní hlídkou v rámci běžné silniční kontroly), dosavadní život obviněného, k němuž nebylo jinak zjištěno, že by byl někdy soudně trestán za jakýkoliv trestný čin či sankcionován za jiný než výše uvedený přestupek, a osobní poměry obviněného. Ten je dle doloženého

potvrzení řádným studentem 4. ročníku studijního oboru zubního lékařství Univerzity Karlovy v Praze, Lékařské fakulty v Plzni. Podle vlastního vyjádření hodlá v České republice setrvat i po dokončení studia a věnovat se profesi, k níž se studiem na vysoké škole nyní připravuje. Před více než rokem navázal vztah se svou současnou přítelkyní, s níž plánuje uzavření sňatku. V případě pravomocného odsouzení v nyní projednávané věci by mu jako cizinci nebylo uděleno dlouhodobé vízum (§ 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky) a nemohl by dále setrvávat na území České republiky, což by mělo zásadní důsledky pro dokončení jeho studia na vysoké škole (jež by měl završit v akademickém roce 2017/2018) i pro jeho osobní život s ohledem na shora uvedené.

Odvolací soud vzal v tomto směru v úvahu i to, že obviněný splnil obě výše uvedené podmínky vyžadované ustanovením § 307 odst. 2 písm. a) a b) trestního řádu, které jsou jinak stanoveny alternativně. Zaplatil 20.000,- Kč na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, přičemž tato částka není zjevně nepřiměřená závažnosti přečinu, z něhož je důvodně podezřelý. Také se zavázal zdržet se na dobu 2 roků řízení všech druhů motorových vozidel. Jedná se o stejnou dobu, na kterou mu byl uložen napadeným rozsudkem trest zákazu téže činnosti. Pakliže byl obviněnému při činu dne 18.2.2016 zadržen řidičský průkaz a jedním z důsledků tohoto rozhodnutím odvolacího soudu je pozbytí řidičského oprávnění, bude tak ve svém důsledku fakticky zbaven možnosti řídit motorová vozidla dokonce po celkově delší dobu (celkem více než 2 roky a 4 měsíce), neboť doba zadržení řidičského průkazu se (na rozdíl od případu uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel) do tohoto závazku nezapočítává. Navíc ji nelze ani žádným způsobem zkrátit (na rozdíl od trestu zákazu činnosti, u něhož může po výkonu jeho poloviny dojít k podmíněnému upuštění od výkonu jeho zbytku).

Byť si je krajský soud vědom povahy stíhaného trestného činu a toho, že byl obviněný v minulosti pro obdobné jednání již postižen, což by jinak spíše vylučovalo možnost podmíněného zastavení trestního stíhání, s ohledem na tyto ostatní shora uvedené okolnosti shledal, že lze zcela výjimečně trestní stíhání obviněného pro skutek popsany v návrhu na potrestání, který byl na něj podán, podmíněně zastavit. Proto postupoval podle § 257 odst. 1 písm. d) trestního řádu, k odvolání obviněného rozsudek soudu I. stupně v celém rozsahu zrušil a trestní stíhání obviněného pro skutek uvedený v návrhu na potrestání státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň - město podmíněně zastavil. S ohledem na povahu stíhaného přečinu a výše uvedený předchozí postih obviněného za obdobné jednání tak bylo ovšem možno postupovat jen podle přísnější procesní úpravy tohoto institutu, tedy podle § 307 odst. 1 a 2 trestního řádu.

Krajský soud současně podle § 307 odst. 3 trestního řádu obviněnému stanovil zkušební dobu tohoto podmíněného zastavení trestního stíhání. Tu bylo možno vyměřit až na 5 let. Jako dostačující a přiměřenou všem okolnostem případu soud II. stupně tuto zkušební dobu vyměřil v přiměřené délce 2 roků.

Do výroku tohoto rozhodnutí byl pojat ve smyslu ustanovení § 307 odst. 2 písm. a) trestního řádu i závazek obviněného během celé této výše uvedené zkušební doby zdržet se řízení všech druhů motorových vozidel a podle § 307 odst. 2 písm. b) trestního řádu složení částky 20.000,- Kč obviněným na účet okresního soudu, která jím byla určena na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů.

Zbývá dodat, že jestliže obviněný v průběhu zkušební doby povede řádný život a splní svůj výše uvedený závazek, může být po uplynutí zkušební doby rozhodnuto o tom, že se osvědčil. V opačném případě by ovšem mohlo být rozhodnuto, a to i během zkušební doby, že

se v trestním stíhání pokračuje. V takovém případě by se poté znovu rozhodovalo o vině obviněného a v případě uznání viny i o trestu.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

III. Jestliže se obviněný v případě rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 2 trestního řádu zavázal zdržet se řízení motorových vozidel během zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání, je povinen odevzdat řidičský průkaz podle zvláštního právního předpisu. Právní mocí takového rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání obviněný pozbývá řidičské oprávnění (§ 307 odst. 5 trestního řádu).

V Plzni dne 29.6.2016

JUDr. Pavel Fait, v.r.
předseda senátu

Vypracoval: Mgr. Miroslav Mlčák, v.r.

Za správnost vyhotovení: Pavlína Hálová